

Философътъ ви Спира така предписватъ: слѣдователно не трѣбва да казвате бихте ме, но чини ми се че ме бихте.

Мар. Штж отида да се оплача на полицията за дѣто нападнахте личната ми честь, въ самото ми при-бѣжиште, кжштата ми.

Сган. Миѣж си ржцѣтъ.

Мар. Оште стоѣтъ на гърбътъ ми бѣлвзнтѣ отъ биенето.

Сган. Възможно.

Мар. Ти ми ги направи.

Сган. Не е невъзможно.

Мар. Штж направиѣж да се издаде за тебе запо-вѣдъ за затваряне.

Сган. Незнамъ ништо.

Мар. И правосѣдието ште те накаже.

Сган. Ште стане штото е възможно.

Мар. Рамената ми въ огѣцъ горѣтъ.

Сган. Чини ти се така.

Мар. Дивий!

Сган. Възможно и това.

Мар. Сега ште да видишъ! (Отива-си).

ЯВЛЕНИЕ III.

Сганарелъ (самъ).

Иди по гявола ништожне! О! какво нештастие да не могѣ да извадж една дума отъ устата и на тоя проклетецъ! намѣрвамъ се пакъ въ сжшното недоумѣ-ние, въ което бѣхъ и преди. Но при това азъ трѣбва да научѣж нѣшто за честѣта си. Чухъ да приказватъ че дошълъ единъ искусенъ магесникъ, който съ чуд-ното си искусство, предсказва за бѣджштето. При дѣ-го штж отидѣ, и ако ми предкаже бѣджштите тогава се оженвамъ за любезната ми Липеватъ поли-ко нѣ то земамъ назадъ думата си

ветѣж . . .

ѣ за свадбата; призо-